

عنوان مقاله:

رابطه میان یادگیری سازمانی و آمادگی کارکنان برای تغییر در شرکت های بیمه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت بهبود و تحول، دوره 22، شماره 70 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدعلی اکبر افجهء - استاد دانشگاه علامه طباطبایی

ندا رضایی ابیانه - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی گرایش مدیریت بیمه، دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده مدیریت و حسابداری

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت سازمان یاد گیرنده و آمادگی برای تغییر، تحقیق حاضر با هدف بررسی ارتباط بین یادگیری سازمانی و آمادگی برای تغییر با توجه به ویژگی های سازمان یادگیرنده در صنعت بیمه انجام گرفته است. جامعه آماری این تحقیق شرکت های بیمه خصوصی در ایران هستند. تعداد 110 نفر از مدیران این شرکت ها به عنوان نمونه انتخاب گردید. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه ابعاد سازمان یادگیرنده واتکینز و مارسیک ونیز از پرسشنامه تغییر دانهام و همکاران استفاده گردید. برای آزمون فرضیه ها با توجه به داده های پرسشنامه از آزمون کولموگروف اسمیرنوف، آزمون t- استیودنت و آزمون معادلات ساختاری استفاده شد. یافته ها حاکی از وجود فرهنگ یادگیری سازمانی در شرکت های بیمه است. بنابراین، ابعاد مختلف یادگیری سازمانی در شرکت های بیمه در وضعیت بالاتر از متوسط قرار دارند. در کل با توجه به نتایج به دست آمده از آزمون فرضیه ها و هم چنین با در نظر گرفتن ضریب رگرسیون استاندارد می توان استدلال کرد که ارتباط بین یادگیری سازمانی و آمادگی برای تغییر در شرکت های بیمه خصوصی در وضعیت مطلوبی قرار ندارد، به خصوص در ارتباط با بعد تحقیق و گفت و گو برای آمادگی برای تغییر که یکی از ابعاد مهم مدل است.

کلمات کلیدی:

یادگیری سازمانی، آمادگی برای تغییر، سازمان یادگیرنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664968>

